

אריה קורן שילוב אמנות בבנייה (נלריח צ'מרינסקי)

הקיבוץ

אנו

דרשו של האמן אינה סוגה בשוניים. כיו היא גם שם שהיא זכאל הנאים שהם. כי היא הם שרשרת בלתי שנית של, תכלי לידה" על כהני היוצר ואפוזיטיו לפני ודמי הם יצירתו. זה המחיר שצלו לשלם עבור סגת האלוהים שיש הרות גורלו הרג זה.

לאסן בחינוך, בקיבוץ, נושאים על כך עוד קום שהסגרת הקבוצה שלנו שחיבת. כמו שהיא זכאל שנת יתרונית שאינה מסורת פקנה לו, אך תמיד זכאל שנת ופחיתות רבות ושונות אין דרכו סוגה בשוניים יש יכולה לזינת אחרת.

אנו, חברי הקיבוץ, אנשי העמל, החיילים פהקים - אם כי יש בפעשינו פחיתות שביצירה ופאור החוק ים חיינו יום יום אטורים הם. יום דומה לפשנות והעישות שנת מנת גורלו של כל פועל החי על גיזע כפוי. ערשת ארשת וערנותו של כל אחד פאנתו לחיי הרות ולהנאות שנת מעורות. פתחם בצעיה של כהית. לכן, יקרת לנו כי הושבות לנו כל כך פציאותו של היוצר בתחום הרות. שנת.

היריעה והתרושה שאחד פאנתו פגשים בחיינו פני בפעשו ונותן בסוי פחוך עצמו לפאזייו אנו השנית לחלוטיתינו הבלתי פוכעים. לרחשי נפש ולכ בלתי פנים עד תופם - פצורר בנו שפתח חרישית ונאות חברית שנת סניפה לחוך חוכנו.

אפנס. תחישת זו פוצאת לה בסוי לעמים רחוקים פני לרוכ היא נודנת לאים. אך היא ישנת. היא קיימת פני אין חברנו האסן יודע עליה. ערות לכך תפונותיו של האמן החבר, התליות פני

תערוכתי פוקדת לנישא מיתה, פונוד ובלתי-רגיל גד לה בארץ והוא. שילוב אמנות בבנייה. ברצוני לתראית את האפשרויות הרבות של שילוב האמנות בארי ביטקטורה. למרות שהאדריכלות הישראלית עלתה בהרבה מוכנים על פסים מודרניים. הרי בשפת זה אנו פסגרים מאד. באירופה כולל היום כל תקציב בוני תקציב לאמנות. אין המדובר בכנסיות אלא בבתי קפה, בארים, בבתי עם, במוסדות מדע ולימוד, משרדים מפשלתיים. בקיצור, כל מקום בו הציבור נמשך כל יום. בקיבוצים יש שטח רחב מאוד לשילוב אמנות בבניה. בחדרי האוכל, בחיי התרבות, בחיי הילדים. הנה נבנים במקומות רבים גם בחיי עם ואולמות קולנוע. איננו פתוחן ללות פוזי איתה בחדר מה ושם אלא לשילוב אורגני, פתוח.

אצט פקוד שכפשרדו יש ציור קיר. לעינים יש מה לעשות. זה מרופם לעומת הקיר הלבן, החדוגני, המדכא. נדמה לי שרופמות זו, העלאת נפש האדם נחוצה לנו. בכל מקום בו ציבור נמשך.

בתערוכה זו שלושה ארבעה דרכי שילוב: הדרך הידועה ביותר בציבור של פסיס על צורותיה השונות, סקרפסו (הנחת שכבות סיה בצבעוני אתה על השנית והריעה בהן) ובאסיק (עץ צבוע צבעים מיוחדים). כן סיוצנות בה כמה הדפסות (לינויל, עץ גופסי ארביקום). החירנות כמובן פתוגיש המונוד של התערוכה.

אריה קורן

בשער החונרת. יפו (הדפסה גומי ארביקום) למשה: אריק ליד האפנים, יטקב ורח"י באמצע: דייגים (סקרפסו בשילוב פסיפס) למשה: שימוש פסח (דומי ויטור) ע"ט חופינים בבית הכנסת בדוא אירופוט.

